

Dette med Hensyn til det Pecuniaire. Hvad det egentlige Hovedpunkt angaaer, vil det sees, at der i Henshold til Biskoppens Forslag er gjort, jeg indrømmer efter Forholdenes Beskaffenhed et temmelig usuldkomment Forsøg paa nogenledes at afhjælpe Trangen. Hvorvidt denne paa en mere fuldstændig Maade kunde afhjælpes ved Dpretelsen af et særligt Kald, er Noget, hvorom der ikke med Bestemthed kan siges Noget, idet der jo mangler de fornødne Midler dertil, og det har heller ikke kunnet lykkes den ærede Landsþingsmand, hvor ønskeligt det end kunde være, at paavise, at der var saadanne. Dertil kommer, at der fra de Paa-gjældendes Side derovre ikke hidtil i Gjerningen er vist den Iver for at faae tilveiebragt en saadan Ordning deraf, som maatte ønskes. Der har nærmest været talt om, og Spørgsmaalet er nærmest rettet paa, om der ikke kunde stee en Forening af Skoleskræmmerembedet med Præstembedet paa Klitten, hvorved ialtsald Beføstningerne vilde blive betydeligt formindskede. Dette Spørgsmaal har været forhandlet, navnlig ogsaa med den nuværende Menighed til Holmsland, der har vist sig ikke ganske villig til at gjøre de Afstaelser, der maatte være nødvendige til Dpretelsen af et saadant nyt Pastorat. Imidlertid vilde Forhandlingerne paany blive satte i Gang, naar den endelige Besættelse af Kaldet har fundet Sted, og det er jo muligt, at der derved maastee vil kunne vindes en større Indflydelse paa Sagens endelige Afgjorelse igjennem den Præst, der bliver kaldet; thi hvorvel der er Spørgsmaal om en ringe Afgang i Embedsindtægter for ham, vil dette Arrangement foruden den væsentlige og overveiende Interesse, han maa have i, at ogsaa denne langt bortliggende Deel maa komme til at nyde en mere frugtbar Paavirkning fra Præstens Side, befrie ham for det overordentlig Besværlige, der vil være for ham i, end ogsaa paa denne usuldstændige Maade, at sørge for denne langt bortliggende Deel, at der heri for ham maa ligge en Dpfordring til at yde sit Bidrag til, at der paa Stedet sely viser sig Villighed til at faae Sagen ordnet bedre. Dette vil Ministeriet søge at bidrage til, naar Præsten er kaldet, og det vil da beroe derpaa,

om Sagen skulde blive ordnet i en nær Fremtid paa den antydede Maade.

Bloch: Jeg kan ikke Andet end være enig med den høitærede Minister i, at det givne Svar ikke er ganske tilfredsstillende. Jeg troer, at det ligger i den forskellige Opfattelse af Sagens Bigtighed og Nødvendighed, idet jeg har tilladt mig at betegne det som uforsvarligt for den danske Folkekirke, at et saadant aldeles abnormt kirkeligt Forhold bestaaer, hvorimod den høitærede Minister mener, at det vel er et beklageligt Forhold, at der er et meget betydeligt Savn, men at det ikke, navnlig med Hensyn til de elendommelige danske Forhold, kan kaldes uforsvarligt. Jeg seer dog ikke rettere, end man maa kalde det uforsvarligt, at en saa stor Befolkning, som 600 Mennesker, skal være saa langt adskilt fra sin Præst og Kirke og være saaledes adskilt deraf, at det til visse Tider er den umuligt at komme til Kirken eller at faae Præsten hentet til sig. Jeg troer, at det er uforsvarligt, fordi det ikke vilde være uoverkommeligt at afhjælpe den derværende Mangel. Den ærede Minister antydede, at man manglede de fornødne Midler til et saadant Foretagende. Jeg troer dog, at der ikke vilde være Noget iveien for førend, efterat de paa-gjældende Beboere havde erklæret, hvormeget de kunde bidrage til dette Siemeds Dpnaaelse, da at forsøge, hvad en almindelig Collect kunde indbringe, og forsaavidt det Fornødne paa denne Maade ikke skulde indkomme, troer jeg vistnok ikke, at den ærede Minister vilde møde nogen Banskfelijkheid, dersom han i Forslaget til den næste Finantslov fremkom med Begjæring om, hvad der endnu maatte behøves. En anden Banskfelijkheid, som den ærede Minister omtalte, og som bestaaer deri, at ikke alle Sognebeboerne i Nykirke have været villige til at renoncere paa den paa Klitstrækningen saldende Deel af Kirketienden, synes den ærede Minister ikke at lægge megen Vægt paa. Jeg troer heller ikke, at den fortjener at komme i megen Betragtning, da den synes at savne en tilstrækkelig retfærdig og billig Grund. Det glæder mig iøvrigt, at den ærede Minister er betænkt paa, dog i nogen Maade, at afhjælpe Klitboernes